

М о м и н а К и т к а.

ПЪРВЫЙ РАЗГОВОРЪ.

Вълкана, кашо влѣзе при Софія.

Добро ютро, сестрице, драго ми е че подиръ обѣдъ ще могъ да проведемъ време заедно съ васъ: казахъ ми че сте была получила отъ вашыя вуйка найхубавѣтъ куклы на свѣта: Ахъ! колко има да ся забавляме!

СОФІЯ.

Доброволно сестрице, и менъ ми е драго че имамъ нѣщо, което ще може да вы забавля: но тропа нѣкой, несъмнѣнно трѣбва да е Гроздана, защото тя ми обади, че ще дойде да посѣдимъ довечера.

ГРОЗДАНА.

Добро ютро, дружкы. Но Богъ душа, Софія была играла на куклы! и ха!!! (смѣе ся) чудно нѣщо! азъ тя мыслѣхъ, сестро, че сте станала вече разумна мома; вый сте вече на 12 години, па още играете на куклы.

ВЪЛКАНА.

Сестрице, мигаръ е злѣ да играе нѣкой когато е на 12 години? Чини ми ся, че не одавно, видѣхъ и у васъ много куклы.

Мом. Китка.